

Vtrumq̄ nequeo continere quin loquar
Audin menechme quom inspicio marsupium
V iaciat hercle admodum est iue sumus.

N e tu hercle opinor nisi domum reuorteris
V bi nihil hēbis geminum dum queris gemes .

N atio epidannia nam ita est hęc hominum
V oluptarij atq; potatores maximi

T um sicophantę et palpatores plurimi

I n urbe hac hītant tum meretrices mulieres

N utq; perhibent blandiores gentium

P ropterea huic urbi nomen epidanno inditum ē

Q ua nemo ferme huc sine danno diuertit .

Men E go istuc cauebo cedo dum m̄ huc marsupium

Mes Q uid couit **Men** iam abite metuo de uerbis tuis

Mes Q uid metuis **Men** ne mihi dannū in epydāno dias

T u magnus amator mulierū et messenio .

E go autem homo iacundus animi perdit

I d utruq; argentum q̄do hęc cauero

N e tu delinquas ne ue ego irascar tibi

Mes C ape atque serua me lubente feceris

CHILINDRVS. MENECHMVS. MESSENIO

B e ne obsonaui atque ex mea sententia bonum

A nteponam prandium pransoribus adibo atque adloquar .

S ed ecum menechinum uideon a tergo meo

P ruius iam conuiuę ambulant . **Men** scis quis ego sum .

Chil N on hercle uō ubi conuiuae ceteri **Men** quos tu conuiuas queris .

Chil P arasitum tuum . **Men** meum parasitum : certe hic infans ē homo

Mes D ixisti tibi esse hic sicophantas plurimos

Q uem tu parasitum queris adolescens . **Chil** meum

P ericulum . **Mes** ecū in uidulo saluū fero

Chil M enechine numero huc aduenis ad prandium

Men N unc ipso nature deo mihi responde

A dolescent quibus hic pretijs porci ueniunt

S acetres nūmum a me accipe iube te pari

D e mea peccunia nam equidem infanum tē te certo scio

Q uī mihi molestus homini ignoto quisquis es